

NOTKA BIOGRAFICZNA

Doktor Katarzyna Grzesiak urodziła się w 1984 roku w Bydgoszczy. Jest absolwentką Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, gdzie ukończyła jednolite (pięcioletnie) studia magisterskie na kierunku pedagogika o specjalności doradztwo zawodowe i przedsiębiorczość, a następnie rozpoczęła studia doktoranckie z pedagogiki. W toku realizacji badań doktorskich uzyskała grant badawczy finansowany przez Unię Europejską z Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Budżetu Państwa Rzeczypospolitej Polskiej w ramach Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego Województwa Kujawsko-Pomorskiego na lata 2008/2009. Ponadto, jako stypendystka Programu Erasmus, uczestniczyła w wymianie doktorantów rozpoczynając w ten sposób owocną naukowo współpracę z ośrodkiem akademickim Åbo Akademi w Vaasa, w Finlandii.

Dnia 5 grudnia 2017 roku obroniła, z podwójnym wnioskiem o wyróżnienie, rozprawę doktorską pt. „Doświadczenie sukcesu w nauce przez studentów studiów doktoranckich”, którą napisała pod kierunkiem prof. zw. dr hab. Urszuli Ostrowskiej. Na wniosek obojga recenzentów – prof. zw. dra hab. Kazimierza Zbigniewa Kwiecińskiego oraz prof. nadzw. dr hab. Ewy Kubiak-Szymborskiej – Rada Wydziału Pedagogiki i Psychologii UKW z wyróżnieniem nadała Katarzynie Grzesiak stopień doktora nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika, jednocześnie aprobując wniosek o skierowanie dysertacji do nagrody Prezesa Rady Ministrów RP.

Obszary naukowych poszukiwań dr Katarzyny Grzesiak koncentrują się wokół metodologii badań pedagogicznych ze szczególnym uwzględnieniem empirycznego potencjału etnografii pedagogicznej, a także wokół szeroko zarysowanej problematyki szkolnictwa wyższego: od dydaktyki akademickiej, poprzez dobre praktyki w organizacji kształcenia akademickiego, aż po zagadnienia z pogranicza socjologii nauki i antropologii kulturowej.

Od 1 października 2012 roku dr Katarzyna Grzesiak jest zatrudniona w Instytucie Pedagogiki Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego – najpierw na stanowisku asystenta, a od 1 marca 2018 roku na stanowisku adiunkta. Prowadzi różne formy zajęć dydaktycznych z zakresu metodologii badań społecznych w języku polskim i angielskim, zorientowanych głównie na sztukę przygotowania i realizacji pedagogicznych projektów badawczych. Co więcej, pełni funkcję instytutowego koordynatora Programu Erasmus+ odpowiadając za jakość mobilności zarówno wyjeżdżających zagranicę jak i goszczących w UKW studentów, doktorantów oraz pracowników naukowo-dydaktycznych.

Była czynnym uczestnikiem wielu krajowych i zagranicznych konferencji. Jako członek komitetu organizacyjnego przyczyniła się do zaplanowania i odbycia się takich spotkań naukowych jak cykl konferencji *Aksjologiczne podstawy edukacji...*, czy też seminariów *Spotkania z metodologią...*

W ramach Bydgoskiego Festiwalu Nauki popularyzuje ideę edukacji międzykulturowej oraz zachęca do czerpania z edukacyjnych praktyk innych krajów, zwłaszcza Finlandii.

Dr Katarzyna Grzesiak posiada także doświadczenie w pracy z osobami zagrożonymi bezrobociem oraz długotrwale bezrobotnymi, które zdobyła prowadząc zarówno grupowe jak i indywidualne sesje doradcze w ramach projektów krajowych oraz unijnych.

Dnia 28 kwietnia 2018 roku wyszła za mąż i od tej pory posługuje się dwuczłonowym nazwiskiem: Grzesiak-Bramańska.

WAŻNIEJSZE PUBLIKACJE

Grzesiak K., *Etos nauki – między klerkowskim a eksperckim modelem nauki* [w:] Zeszyty Naukowe „Zbliżenia Cywilizacyjne”, XIII (4)/2017, ss. 64-76.

Grzesiak K., *Koło naukowe jako miejsce znaczące w akademickiej przestrzeni* [w:] *Moje miejsca – moja tożsamość* (red.) H. Ostrowicka, Bydgoszcz: Wydawnictwo Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, 2013, ss. 62-71.

Grzesiak K., *The axiological dimension of experiencing success in science in the light of own research* [w:] *Educational and Social Contexts: In the circle of axiological problems of academic education*, tom 3 (ed.) U. Ostrowska, Bydgoszcz: Wydawnictwo Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, 2013, ss. 116-132.

Grzesiak K., *Success versus success in science* [w:] *Journal of International Scientific Publications: Educational Alternatives* – 2012, t. 10, cz. 2, ss. 235-249.

Grzesiak K. (red.), *Wokół metodologii badań społecznych – głos studentów pedagogiki*, Bydgoszcz: Oficyna Wydawnicza Mirosław Wrocławski, 2012, objętość stron: 185.

Grzesiak K., *Sukces w działalności naukowej – potrzeba badań biograficznych* [w:] *Biografia i badanie biografii: Uczenie się z biografii Innych*, tom 2 (red.) E. Dubas, W. Świtalski, Łódź: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, 2011, ss. 175-186.

Grzesiak K., *Postrzeganie ucznia przez nauczyciela w kontekście relacji edukacyjnych* [w:] *Młodzież – dorośli. Zjawiska społeczne: wybrane problemy* (red.) T. Sołtysiak, E. Kubiak-Szyborska, Bydgoszcz: Wydawnictwo Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, 2010, ss. 96-111.

INFORMACJE O ROZPRAWIE DOKTORSKIEJ

Rozprawa doktorska ma postać etnografii pedagogicznej, której przedmiotem badań jest kolektywny przypadek doświadczania sukcesu w nauce przez studentów studiów doktoranckich w zakresie edukacji w Åbo Akademi w Vaasa w Finlandii. Dysertacja ma charakter teoretyczno-empiryczny i zawiera się w trzech częściach i w sumie ośmiu rozdziałach. Zgodnie z zaleceniami dotyczącymi raportowania badań w rozprawach doktorskich o charakterze kwalitatywnym obszerność każdej z trzech części pracy wzrasta proporcjonalnie do autorskiego wkładu doktorantki w stan wiedzy o przedmiocie badań, dlatego najwięcej stron zajmuje segment analityczny.

Na część pierwszą składa się rozdział pierwszy wraz z czterema podrozdziałami, na których stronach autorka niniejszej dysertacji czyni starania, aby zakreślić ramy teoretyczne dla kluczowych kategorii pojęciowych. Ze względu na interdyscyplinarny charakter problematyki doświadczania sukcesu w nauce przez studentów studiów doktoranckich, rozdział pierwszy prezentuje najbardziej interesujące ujęcia czerpiąc selektywnie z dorobku filozofii dialogu, antropologii kulturowej, psychologii humanistycznej, socjologii nauki oraz aksjologii pedagogicznej. Ponadto posiłkuje się odniesieniami do literatury pięknej, mitologii greckiej, trendów obecnych w społecznym dyskursie w przestrzeni massmediów czy też

do wyników badań sondażowych. Wszystko to tworzy barwny kolaż możliwych rozumień i skojarzeń, który pełni funkcję preludium do etnograficznego studium przypadku nad doświadczeniem sukcesu w nauce przez doktorantów edukacji Åbo Akademi w Vaasa w Finlandii.

Z kolei część druga rozprawy doktorskiej obejmuje rozdział drugi wraz z siedmioma podrozdziałami, a każdy z nich poświęcony jest innej kwestii metodologicznej, prezentując krok po kroku projekt badań własnych oraz klarując specyfikę zrealizowanego studium przypadku w nurcie etnografii. Ponadto zawarte tam autorskie uzasadnienia metodologicznych wyborów, jakich dokonała badaczka-etnografka, zdradzają wiele tajemnic jej warsztatu badawczego wypracowanego w toku siedmiu lat badań.

Trzecia, ostatnia część rozprawy doktorskiej stanowi najbardziej obszerny segment pracy, bowiem obejmuje aż sześć kolejnych rozdziałów z podrozdziałami. Otwiera ją rozdział trzeci wraz z czterema podrozdziałami, na których stronach w sposób wielowątkowy i pogłębiony badaczka-etnografka zaprezentowała teren objęty eksploracją. Natomiast rozdział czwarty stanowi swego rodzaju inwentarz wszystkich źródeł danych, jakie zostały wykorzystane w toku badań własnych. Zaś rozdział piąty poświęcony jest przybliżeniu sylwetek badanych osób celem stworzenia autentycznej osnowy dla ich przeżyć zrekonstruowanych na bazie wywołanych narracji. Co się tyczy rozdziału szóstego, siódmego i ósmego wraz z podrozdziałami, to zawierają rozbudowaną analizę etnograficznego studium przypadku, opisując go i wyjaśniając kolejno na trzech poziomach: 1) miejsca, 2) grupy, 3) osób i zdarzeń. Dokonując analizy danych badaczka-etnografka korzystała przede wszystkim z opisów jakościowych i modeli teoretycznych, jednocześnie nie stroniąc od posiłkowania się miarami statystycznymi w ramach zabiegów interpretacyjnych. Było to możliwe, jako że przyjęcie jakościowej strategii eksploracji nie oznacza rezygnacji z dorobku badań ilościowych, lecz stwarza przestrzeń do prowadzenia trans-paradygmatycznej, a więc teoriiotwórczej dyskusji.

Efektom finalnym badań jest ugruntowana w danych teoria przypadku kolektywnego o charakterze empiryczno-pragmatycznym na temat doświadczenia sukcesu w nauce przez studentów studiów doktoranckich – doktorantów edukacji Åbo Akademi w Vaasa w Finlandii. Zrekonstruowana teoria została spisana w ramach dwunastu tez ułożonych zgodnie z logiką problemów badawczych oraz konkluzji. Należy podkreślić, iż moc generalizacji wniosków sięga wyłącznie zdefiniowanego przypadku kolektywnego osadzonego w nurcie etnografii. Zatem teoria ta nie może być narzędziem służącym do interpretacji innych, nawet bardzo zbliżonych fenomenów, bowiem jej kontekstualność czyni takie starania płonnymi. Jednakże składowe tezy tej teorii mogą być traktowane jako inwentarz dobrych praktyk związanych z organizacją studiów doktoranckich zaobserwowany w terenie badań (to jest w Åbo Akademi w Vaasa w Finlandii), jak również jako możliwe źródło inspiracji dla doskonalenia innych rzeczywistości akademickich.